

12 Μαρτίου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στές]

KENNEDY HOTELS LTD.,

Εφεσείοντες,

v.

HAIG INDJIRDJIAN,

Εφεσιβλήτου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 7781.)

Αποζημιώσεις — Παραδειγματικές αποζημιώσεις — Μπορεί να τις επιδικάσει το Δικαστήριο έστω και αν δεν ζητούνται ρητά στην έκθεση απαίτησης, νοουμένου ότι σ' αυτή αναφέρονται τα γεγονότα που δικαιολογούν την επιδίκαση παραδειγματικών αποζημιώσεων.

Δικόγραφα — Επιδίκαση παραδειγματικών αποζημιώσεων — Δεν είναι ανάγκη να ζητούνται ρητά στα δικόγραφα, νοουμένου ότι αναφέρονται τα γεγονότα που δικαιολογούν την επιδίκαση παραδειγματικών αποζημιώσεων.

Επίδικα θέματα — Περιορισμός επιδίκων θεμάτων από τον ενάγοντα κατά την ακρόαση — Θεωρήθηκε ότι δεν εκάλυπτε απαίτηση για παραδειγματικές αποζημιώσεις, που δεν ζητούνταν ρητά στην απαίτηση σαν θεραπεία.

Ακίνητη ιδιοκτησία — Κατοχή — Πρόσωπο δικαιούμενο να ευρίσκεται σε ακίνητη ιδιοκτησία παραμένει και μετά την απώλεια του δικαιώματος να ευρίσκεται σ' αυτή — Δεν επιτρέπεται η έξωσή του με την βία αλλά μόνο με απόφαση Δικαστηρίου.

Ο εφεσίβλητος κατοικούσε μαζί με την μητέρα του, που ήταν θέσιμος ενοικιαστής διαμερίσματος σε σύμπλεγμα κατοικιών στην οδό Ουζουνιάν στη Λευκωσία, ιδιοκτησίας της εφεσείουσας. Η μητέρα του εφεσίβλητου αποχώρησε οικειοθελώς από το διαμέρισμα και σαν αποτέλεσμα ο εφεσίβλητος έχασε κάθε δικαίωμα κατοχής του διαμερίσματος. Παρόλα αυτά παρέμεινε μέσα σ' αυτό και αρνείτο να το εγκαταλείψει. Η εφεσείουσα, η οποία εβιάζετο να πάρει κενή κατοχή του διαμερίσματος για να προχωρήσει στην κατεδάφιση και επανοικοδόμηση του συμπλέγματος, για να εξαναγκάσει τον εφεσίβλητο να εγκαταλείψει το διαμέρισμα, κατεδάφισε μέρος της σκάλας που οδηγούσε στο διαμέρισμά του και μέρος της στέγης. Σαν αποτέλεσμα προκλήθηκε ζημιά στα κινητά του εφεσίβλητου αξίας ΛΚ3.074. Στην έκθεση απαίτησης δεν εξητείτο ρητά η επιδί-

5
 10
 15
 20

καση παραδειγματικών αποζημιώσεων, αλλά εξειδικεύονταν όλα τα γεγονότα που μπορούσαν να δικαιολογήσουν τέτοια επιδίκαση. Κατά την έναρξη της δίκης ο δικηγόρος του εφεσίβλητου με δήλωσή του ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου περιόρισε την απαίτηση του εφεσίβλητου σε ορισμένες μόνο από τις θεραπείες που ζητά ζητούσε, εγκαταλείποντας τις υπόλοιπες. Το πρωτόδικο Δικαστήριο βρήκε ότι ο εφεσίβλητος είχε μεν απολέσει το δικαίωμα παραμονής στο διαμέρισμα μετά την αποχώρηση της μητέρας του αλλά αυτό δεν νομιμοποιούσε την εφeseίλουσα να προβεί στη βίαιη έξωση του. Επιδίκασε σ' αυτόν όχι μόνο το ποσό των ΛΚ3.074, που ήταν η ζημιά που προκλήθηκε στα κινητά του, αλλά επιπλέον ποσό ΛΚ1.426 σαν παραδειγματικές αποζημιώσεις, ανεβάζοντας το συνολικό ποσό που επιδικάστηκε σε ΛΚ4.500.

15
 20

Κατ' έφεση η εφeseίλουσα, αν και δέχθηκε ότι τα γεγονότα ενώπιον του Δικαστηρίου δικαιολογούσαν την επιδίκαση παραδειγματικών αποζημιώσεων, ισχυρίστηκε ότι αυτές δεν έπρεπε να είχαν επιδικασθεί διότι α) η έκθεση απαίτησης δεν διεκδικούσε ρητά παραδειγματικές αποζημιώσεις, και β) τα επίδικα θέματα είχαν περιορισθεί από τον εφεσίβλητο κατά την έναρξη της δίκης στις υλικές ζημιές που είχαν προκληθεί στα κινητά του.

Αποφασίσθηκε ότι:

25

(α) Οι Κυπριακοί δικονομικοί θεσμοί δεν καθιστούν απαραίτητο τον επακριβή προσδιορισμό της θεραπείας η οποία επιδιώκεται, ούτε αποκλείουν την παροχή θεραπείας άλλης από εκείνη η οποία επιζητείται. Εφ' όσο στοιχειοθετούνται τα γεγονότα στο σώμα της έκθεσης απαιτήσεως για την παροχή θεραπείας, αυτή μπορεί να αποδοθεί χωρίς να έχει επιζητηθεί.

30
 35

(β) Ο περιορισμός των επιδικίων θεμάτων, που είχε γίνει από τον εφεσίβλητο, αφορούσε μόνο τις θεραπείες που ρητά εξητούντο με την έκθεση απαιτήσεως, και δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι επεκτείνετο και σε θεραπείες που στοιχειοθετούνταν από την έκθεση απαιτήσεως αλλά δεν εξητούντο ρητά σ' αυτή, ενόψει και του ότι οι σχετικοί ισχυρισμοί στο σώμα της έκθεσης απαιτήσεως που δικαιολογούσαν την επιδίκαση παραδειγματικών αποζημιώσεων δεν είχαν αποσυρθεί.

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

40

per Curiam: Υπέρβαση του δικαιώματος κατοχής ακινήτου, δεν παρέχει δικαίωμα στον ιδιοκτήτη ν' ανακτήσει με τη βία την κατοχή του. Ο νόμος αναγνωρίζει κατάλοιπα δικαιώματος στον κάτοχο τέτοια που να επιβάλλεται η παρεμβολή της δικαστικής εξουσίας για την έξωση του.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Bristol Corporation v. Ross [1973] 3 All E.R. 393.*R. v. Wandsworth* [1975] 3 All E.R. 390.*Broome v. Cassell & Co Ltd* [1971] 2 All E.R. 187.*Cassell & Co Ltd v. Broome* [1972] 1 All E.R. 801.

5

Antonίου v. The Attorney-General (1977) 2 J.S.C. 275.*Constantinides v. Pitsillou* (1980) 2 J.S.C. 279.*Styλιανου v. Παπαλεονουλου* (1982) 1 C.L.R. 542.*Re Vandervell's Trusts (No.2)* [1974] 3 All E.R. 205.*Drane v. Evangelou* [1978] 2 All E.R. 437.

10

Αριστοδήμου v. Χαραλάμπους, Πολ. Έφεση 6831, 11.5.90.

Παρακοκκίνου v. Princess Zena De Tyra Kanther (1982) 1 C.L.R. 65.*Rookes v. Bernard* [1964] 1 All E.R. 367.

Έφεση.

15

Έφεση από τους εναγομένους κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Αρτεμίδης, Π.Ε.Δ. και Κραμβής, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 10 Νοεμβρίου, 1988 (Αρ. Αγωγής 5051/82) με την οποία επιδικάστηκε το ποσό των £4.500.- ως παραδειγματικές αποζημιώσεις σε βάρος τους για το στιγματισμό της αυθαίρετης και αποκρουστικής συμπεριφοράς τους να εκδιώξουν με τη δύναμη του ισχυρού του ενάγοντα από το διαμέρισμα που κατείχε.

Κ. Μιχαηλίδης, για τους εφεσείοντες.

25

Σ. Τεβλετιάν, για τον εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Γ. Μ. Πικής -

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Η έφεση στρέφεται εναντίον του μέρους της απόφασης του πρωτόδικου δικαστηρίου βάσει του οποίου επιδικάστηκαν παραδειγματικές αποζημιώσεις σε βάρος των εφεσειόντων για το στιγματισμό της αυθαίρετης και αποκρουστικής συμπεριφοράς τους να εκδιώξουν με τη δύναμη του ισχυρού τον εφεισίβλητο από το διαμέρισμα το οποίο κατείχε. Το άλλο μέρος της απόφασης, που αφορά την αποζημίωση του εφεισίβλητου για την υλική ζημία που του προκάλεσαν οι παράνομες πράξεις των εφεισίβλητων στα έπιπλα, σκεύη και αντικείμενα που βρίσκονταν ή ήσαν φυλαγμένα στο διαμέρισμα, δεν προσβάλλεται. Για τον επακριβή προσδιορισμό του πλαισίου της έφεσης πρέπει να γίνει σύντομη αναφορά στα γεγονότα που στοιχειοθετούν τα ευρήματα του δικαστηρίου, βάσει των οποίων κρίθηκε πρέπει η τιμωρία των εφεισιόντων προς παραδειγματισμό τους και ανακούφιση (solatium) του εφεισίβλητου για την προσβολή των δικαιωμάτων του.

Οι γονείς του εφεισίβλητου κατείχαν και συν τω χρόνω έγιναν θέσμιοι ενοικιαστές διαμερίσματος σε σύμπλεγμα κατοικιών στην Οδό Ουζουνιάν. Ο εφεισίβλητος γεννήθηκε, μεγάλωσε και έζησε όλα τα χρόνια της ζωής του σ' αυτό το διαμέρισμα μέχρι τα δραματικά γεγονότα που οδήγησαν στην αγωγή που αποτέλεσε το αντικείμενο της πρωτόδικης απόφασης. Μετά το θάνατο του πατέρα του το διαμέρισμα περιήλθε στην κατοχή της μητέρας του ως θέσμιου ενοικιαστή, όπου και παρέμεινε μέχρι την οικειοθελή εγκατάλειψη του, κατόπιν συμφωνίας ή διευθέτησης με τους εφεισιόντες. Ο υιός, ο εφεισίβλητος, παρέμεινε στο διαμέρισμα διεκδικώντας κατοχή λόγω συμβατικού ή θεσμικού δικαιώματος. Οι εφεισιόντες, οι οποίοι αγόρασαν το ακίνητο για να το κατεδαφίσουν και αναπτύξουν, ανυπομονούσαν να αποκτήσουν ελεύθερη κατοχή των υποστατικών ώστε να προχωρήσουν στην υλοποίηση των σχεδίων τους. Στην άρνηση του εφεισίβλητου να εγκαταλείψει τα υποστατικά, οι εφεισιόντες πρόβαλαν την ισχύ, όχι των δικαιωμάτων τους με προσφυγή στο Δικαστήριο, αλλά των μηχανοκίνητων μέσων που διέθεταν για να γκρεμίσουν το διαμέρισμα και να αναγκάσουν τον εφεισίβλητο να εγκαταλείψει τα υποστατικά. Συνεργείο των εφε-

σειόντων προέβη στην κατεδάφιση της κλίμακας που οδηγούσε στο διαμέρισμα του εφεσιβλήτου και μέρους της στέγης. Ως αποτέλεσμα προκλήθηκε ζημία στα κινητά του εφεσιβλήτου, που βρισκόταν στο διαμέρισμα, η αξία των οποίων αποτιμήθηκε σε £3.074.- και επιδικάστηκε ανάλογη 5 αποζημίωση.

Το πρωτόδικο δικαστήριο έκρινε ότι ο εφεσιβλήτος μετά την αποχώρηση της μητέρας του απώλεσε το δικαίωμα παραμονής στο διαμέρισμα. Όμως η απώλεια του δικαιώματος αυτού δε νομιμοποιούσε τον ιδιοκτήτη να προβεί στη βίαιη έξωση του, όπως ορθά διαπίστωσε το δικαστήριο. Υπέρβαση του δικαιώματος κατοχής ακινήτου, δεν παρέχει δικαίωμα στον ιδιοκτήτη ν' ανακτήσει με τη βία την κατοχή του. Ο νόμος αναγνωρίζει κατάλοιπα δικαιώματος στον κάτοχο τέτοια που να επιβάλλεται η παρεμβολή της δικαστικής εξουσίας για την έξωση του. (Βλ. μεταξύ άλλων *Bristol Corporation v. Ross and Another* [1973] 3 All E.R. 393 και *R. v. Wandsworth* [1975] 3 All E.R. 390). 10 15

Όπως συνάγεται από την πρωτόδικη απόφαση, κίνητρο 20 για τη συμπεριφορά των εφεσειόντων αποτέλεσε η αδημονία τους να αναπτύξουν το ακίνητο το συντομότερο και να προλάβουν πιθανούς περιορισμούς που εφημολογούνται. Με μια λέξη το κέρδος ώθησε τους εφεσειόντες να πάρουν το νόμο στα χέρια τους και να παραβιάσουν όχι 25 μόνο τα δικαιώματα του εφεσιβλήτου, αλλά και την έννομη τάξη που καθιστά τη δικαστική εξουσία τη μόνη αρχή να επιβάλει το νόμο. Υπό το φως αυτών των γεγονότων το πρωτόδικο δικαστήριο καταδίκασε τους εφεσειόντες σε 30 £1.426.- τιμωρητικές αποζημιώσεις, ανεβάζοντας το συνολικό ποσό που επιδικάστηκε σε £4.500.-

Ο κ. Μιχαηλίδης ευθέως αναγνώρισε, απαντώντας σε ερώτηση του Εφετείου, ότι τα ευρήματα του δικαστηρίου στοιχειοθετούσαν τις προϋποθέσεις για την επιβολή τιμωρητικών αποζημιώσεων· πλην όμως δεν εδικαιολογείτο, ει- 35 σπηγήθηκε, η επιδίκαση τους ενόψει,

(α) της μη διεκδίκησης τιμωρητικών αποζημιώσεων

στην έκθεση απαιτήσεως, και

(β) του περιορισμού των επίδικων θεμάτων εκ μέρους του εφεσιβλήτου κατά την έναρξη της διαδικασίας στις υλικές ζημιές που προκλήθηκαν στα κινητά του.

5

Στην έκθεση απαιτήσεως δεν επιζητείται ρητά θεραπεία για τιμωρητικές αποζημιώσεις. Στο κείμενο όμως της έκθεσης απαιτήσεως γίνεται αναφορά, στην παράγραφο 14, στο στοιχείο της αυθαιρεσίας στη διαγωγή των εφεσιώντων και της αδιαφορίας για τα δικαιώματα του εφεσιβλήτου, γεγονός, αποδοχή των οποίων θα θεμελιώνει τις προϋποθέσεις για την επιδίκαση παραδειγματικών αποζημιώσεων. Κατά την έναρξη της δίκης ο δικηγόρος του εφεσιβλήτου προέβη στην εξής δήλωση:-

10

15

"The claim as restricted now by the plaintiff concerns only the damage caused to the property which was in the premises ....".

Σε μετάφραση:-

20

"Η απαίτηση, όπως έχει περιοριστεί από τον ενάγοντα, αφορά μόνο τη ζημιά η οποία προκλήθηκε στην περιουσία, η οποία βρισκόταν στα υποστατικά ..."

25

Οι υπόλοιπες θεραπείες, (α) για επανεγκατάσταση του εφεσιβλήτου στο διαμέρισμα, που στο μεταξύ εγκατέλειψε, (β) η διεκδίκηση ποσού ίσου με την ενοικίαση νέων υποστατικών, και (γ) £300.- για έξοδα διαμονής και κακουχία που υπέστη μέχρι την ανεύρεση νέου διαμερίσματος, εγκαταλείφθηκαν.

30

Οι νέοι αγγλικοί θεσμοί, R.S.C., Ord. 18, r. 8 (3), καθιστούν τη διεκδίκηση ειδικής θεραπείας για την παροχή τιμωρητικών αποζημιώσεων προϋπόθεση για την επιδίκασή τους. Η τροποποίηση των θεσμών με την εισαγωγή του πιο πάνω δικονομικού κανόνα κρίθηκε αναγκαία μετά τις παρατηρήσεις του Εφετείου στην *Broome v. Cassell & Co.*

Ltd and another [1971] 2 All E.R. 187, όπου υποδείχθηκε ότι δεν απαιτείται ο προσδιορισμός ειδικής θεραπείας για την παροχή τιμωρητικών αποζημιώσεων. Οι παρατηρήσεις (obiter) αυτές, υπέβαλε ο κ. Μιχαηλίδης, δεν εξισώνονται με αρχή δικαίου, την ύπαρξη της οποίας αμφισβήτησε. 5
 Πρέπει να υποδείξουμε ότι και η Δικαστική Επιτροπή της Βουλής των Λόρδων ενώπιον της οποίας εφεσιβλήθηκε η απόφαση του Εφετείου, *Cassell & Co. Ltd v. Broome and another* [1972] 1 All E.R. 801, έκλινε υπέρ της ορθότητας των εκτιμήσεων του Εφετείου στο θέμα αυτό, διαπίστωση 10 που οδήγησε τον Lord Hailsham, L.C., να παραπέμψει το θέμα προς εξέταση για το σκοπό αναθεώρησης από την Επιτροπή Θεσμών του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Αγγλίας (βλ. σ. 834). Φαίνεται ότι είναι ως αποτέλεσμα αυτής της παραπομπής που τροποποιήθηκαν οι Αγγλικοί Θεσμοί 15 με την εισαγωγή της R.S.C. Ord.18 r.8(3).

Ο κ. Μιχαηλίδης έκαμε αναφορά και σε δυο αποφάσεις του Πλήρους Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακος, που, όπως είπε, κατατείνουν υπέρ των θέσεων του. Στην πρώτη υπόθεση, *Antoniou v. The Attorney-General* (1977) 2 J.S.C., 20 275 (Σύνθεση Πικίης, Αν. Πρ. Ε.Δ., και Χρυσοστομής, Αν. Ε.Δ.), υπάρχει η εξής παρατήρηση στην απόφαση:

"It is well established that where a party seeks exemplary damages, the circumstances giving rise to the claim must be particularized in the statement of claim. 25 This is essential because of the exceptional nature of the remedy sought and the desirability of giving sufficient notice to an opponent to face such an extraordinary situation."

Σε ελληνική μετάφραση:-

30

"Είναι θεμελιωμένο ότι όπου διάδικος επιδιώκει παραδειγματικές αποζημιώσεις οι συνθήκες οι οποίες στοιχειοθετούν την απαίτηση πρέπει να εξειδικεύονται στην έκθεση απαίτησεως. Αυτό είναι αναγκαίο ενόψει του εξαιρετικού χαρακτήρα της θεραπείας η οποία επιδιώκεται και του επιθυμητού παροχής προειδοποίησης στον αντίδικο να αντιμετωπίσει μια τέτοια εξαιρετική 35

κατάσταση."

5 Στην προκείμενη περίπτωση γίνεται αναφορά, στην παράγραφο 14, στα γεγονότα, η αποδοχή των οποίων θα στοιχειοθετούσε το βάθος για την απόδοση παραδειγματι-
 10 κών αποζημιώσεων. Η δεύτερη απόφαση *Adamos Constantinides v. Vassos Yianni Pitsillou and Another* (1980) 2 J.S.C., 279 (Σύνθεση Πικής, Πρ. Ε.Δ. και Κωνστα-
 ντινίδης, Ε.Δ.), , παρέχει κλασσικό παράδειγμα διαγωγής η οποία δικαιολογεί την επιδίκαση τιμωρητικών αποζη-
 10 μιώσεων.

15 Ο δικηγόρος του εφεσιβλήτου υποστήριξε ότι παρόλο που περιόρισε τις θεραπείες, τις οποίες επιδίωκε, σε εκεί-
 νες που περιέχονται στην παράγραφο 12(β), δεν απέκλεισε τη διεκδίκηση τιμωρητικών αποζημιώσεων, επισημαίνο-
 ντας το περιεχόμενο της παραγράφου 14 της έκθεσης απαιτήσεως, στην οποία γίνεται αναφορά στα γεγονότα που συνθέτουν τον αυθαίρετο χαρακτήρα των πράξεων των εφeseιδόντων.

20 Στη *Stylianou v. Paracleonoulou* (1982) 1 C.L.R. 542, κρίθηκε ότι οι κυπριακοί δικονομικοί θεσμοί προσαρμο-
 σμένοι στους παλιούς δικονομικούς θεσμούς του Ανωτά-
 του Δικαστηρίου της Αγγλίας δεν καθιστούν απαραίτητο, επιθυμητό όσο και αν είναι, τον επακριβή προσδιορισμό της θεραπείας η οποία επιδιώκεται, ούτε αποκλείουν την
 25 παροχή θεραπείας άλλης από εκείνη η οποία επιζητείται. Εφόσο στοιχειοθετούνται τα γεγονότα στο σώμα της έκθε-
 σης απαιτήσεως για την παροχή θεραπείας, αυτή μπορεί ν' αποδοθεί χωρίς να έχει επιζητηθεί (βλ. επίσης *Re Vandervell's Trusts (No.2)* [1974] 3 All E.R. 205, και *Drape*
 30 *v. Evangelou* [1978] 2 All E.R. 437). Η θέση αυτή επαναβε-
 βαιώθηκε από το Εφετείο στην *Αριστοδήμου v. Χαραλά-
 μπους*, Πολ. Έφεση 6831, αποφασίστηκε στις 11/5/90 και θα δημοσιευθεί στους τόμους (1990) 1 Α.Α.Δ.. Όπως επι-
 35 σημαίνεται στην τελευταία απόφαση, η υποχρέωση για αποκάλυψη περιορίζεται από τις πρόνοιες της Δ.19 Θ.4 στα ουσιώδη γεγονότα, και δεν επεκτείνεται στη μαρτυρία η οποία τα υποστηρίζει ή τις νομικές συνέπειες που συνε-
 πάγεται η ύπαρξη τους. Το Εφετείο επαναβεβαίωσε ότι

μπορεί να παρασχεθεί οποιαδήποτε θεραπεία η οποία στοιχειοθετείται από τα γεγονότα που περιέχονται στην έκθεση απαιτήσεως, εφόσον αποδεικνύονται κατά τη δίκη. Κρίθηκε ότι παράλειψη επιδίωξης ειδικής θεραπείας δεν αποτελεί κώλυμα για την απόδοση της.

5

Δε θα επεκταθούμε σε διερεύνηση του επιθυμητού τροποποίησης των υφιστάμενων δικονομικών κανόνων για τη θεσμοθέτηση υποχρέωσης για την επιδίωξη ειδικής θεραπείας ως προϋπόθεσης για την επιδίκαση παραδειγματικών αποζημιώσεων. Επισημαίνουμε μόνο ότι η *10* *Parakokkinou and others v. Princess Zena De Tyra Kanther* (1982) 1 C.L.R. 65, κατατείνει, χωρίς να αποφασίζεται ρητά, υπέρ ευρύτερης αρχής από εκείνη που υιοθετήθηκε στην *Rookes v. Bernard* [1964] 1 All E.R. 367, για την παροχή παραδειγματικών αποζημιώσεων χάριν της κατίσχυσης του δικαίου. *15*

Το επόμενο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι αν ο εφεσίβλητος με τον περιορισμό των θεραπειών στον οποίο προέβη, απέκλεισε το ενδεχόμενο επιδίκασης τιμωρητικών αποζημιώσεων. Η θέση του εφεσείοντα δε μπορεί *20* να είναι διαφορετική απ' ότι θα ήταν εάν οι θεραπείες τις οποίες απέσυρε δεν περιέχονταν στην έκθεση απαιτήσεως. Οι απαιτήσεις οι οποίες αποσύρθηκαν σκοπούσαν κατεξοχή στην αποζημίωση του εφεσιβλήτου για υλική ζημιά την οποία υπέστη. Αποτέλεσμα του περιορισμού ήταν η εγκατάλειψη εκείνου του μέρους της απαίτησης που αφορούσε *25* την ζημία που συναρτάτο με τις θεραπείες που αποσύρθηκαν. Δεν απέσυρε τους ισχυρισμούς που περιέχονται στην παράγραφο 14, απόδειξη των οποίων θεμελίωσε τις προϋποθέσεις για την επιδίκαση τιμωρητικών αποζημιώσεων. *30* Η μαρτυρία που κατατέθηκε, βάσει της έκθεσης απαιτήσεως και έγινε δεκτή από το δικαστήριο, θεμελίωσε το βάθος για την επιδίκαση τιμωρητικών αποζημιώσεων. Συνεπώς δεν έχει τεκμηριωθεί λόγος που να δικαιολογεί επέμβαση *35* με την ετυμηγορία του πρωτόδικου δικαστηρίου.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.